

РЕШЕНИЕ

№ 7827

гр. София, 22.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 30.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **10597** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.204, ал.4 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).
Образувано е по искова молба, подадена от В. П. Б., ЕГН [ЕГН], от [населено място], чрез адв. Н. Х., срещу Столична дирекция на вътрешните работи/СДВР/ за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 20 000,00лв., за нанесени вреди от незаконосъобразното задържане под стража със Заповед №225-зз-1573/13.09.2019г., издадена от полицейски орган при 01 РУ на СДВР. Твърди, че вписаното в заповедта основание е „УБДХ“, като с решение от 14.09.2019г. по ЧНД № 14708/2019г. на СРС е признат за невиновен да е извършил проява на дребно хулиганство. Задържането било оповестено в сайта ПИК, където било посочено, че бил пиян, обиждал полицаите и пр. Тази информация все още е налична и се открива чрез търсачката Г.. В резултат от задържането репутацията му на честен човек и професионалист е ликвидирана, държан е с белезници. Претърпял унижения, болки и страдания, които оценява в размер на исковата сума. Моли искът да бъде уважен. Претендира разносните по делото.

В съдебно заседание доводите се поддържат от упълномощения процесуален представител на ищеца – адв. Н. Х..

Ответникът - СДВР, в представения в срок писмен отговор, оспорва предявения иск като неоснователен и недоказан. В съдебно заседание се представлява от юрк. В., който взема становище искът да бъде отхвърлен изцяло. Претендира присъждане на

юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, чрез прокурор Яни Костов изразява становище за неоснователност и недоказаност на исковата претенция.

Съдът, след като прецени представените по делото писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно, че ищецът работи като фоторепортер в електронните сайтове „Клуб Z“ и „Свободна Европа“, което е установено по НАХД 14706/2019г. на СРС.

С Решение от 27.04.2020г. постановено по НАХД № 14801/2019г. по описа на СРС, е отменена Заповед №225-зз-1573/13.09.2019г., издадена от полицейски орган при 01 РУ на СДВР, с която ищецът е бил задържан в 01 РУ – СДВР за срок от 24 часа на осн. чл.72, ал.1, т.1 ЗМВР. Задържан е на 13.09.2019г. в 18,00ч. и е освободен на 14.09.2019г. в 14,30ч. Фактическата обстановка по задържането е безспорно установена в Решението по НАХД 14801/2019г. , което не е обжалвано от страните и е в сила от 25.06.2020г.

За доказване на неимуществените вреди от ищеца са ангажирани гласни доказателства. Св. С. Метанов, познава ищеца от 20 години, като от 15 години са колеги. Познава го като етичен, неконфликтен, общителен, открит и приветлив, а също и като изключителен професионалист – най-добрият фотограф в България. За задържането му разбрал от медийни публикации в информационна агенция ПИК, в които бил описан като пияница и непрокопсаник. Свидетелят има преки впечатления, тъй като се видял с ищеца на втория ден след задържането му. Твърди, че се чувствал зле, недоспал, притеснен за работата си. След задържането се затворил в себе си, като това състояние продължило няколко месеца.

Съдът кредитира показанията на свидетеля, които са непротиворечиви и обективно отразяват непосредствените възприятия от състоянието на ищеца, вследствие на задържането му.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Предявеният иск е процесуално допустим като предявен от активно легитимирана страна, претендираща присъждане на обезщетение за вреди, причинени от незаконосъобразен административен акт срещу надлежен ответник – СДВР, съобразно чл. 205 от АПК, тъй като Столична дирекция на вътрешните работи, е юридическо лице на основание чл. 37, ал. 2 от ЗМВР.

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. На основание чл. 4 от ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Поради това отговорността се характеризира като обективна, безвиновна, а възникването на право на обезщетение предполага установяване на незаконосъобразни актове, действия и/или бездействия.

За да бъде ангажирана отговорността на държавата на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, следва ищецът да установи по безсъмнен и категоричен начин наличието на следните кумулативно изискуеми предпоставки, а именно: 1.незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред относно

актовете, а в случаи на претендирани вреди от незаконосъобразни действия/ бездействия, незаконосъобразността им се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение; 2. настъпили вреди и 3. наличие на пряка причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт или твърдените незаконосъобразни действия и/ или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. Посочените предпоставки следва да се констатират кумулативно като липсата, на която и да е от тях е пречка да се реализира отговорността на държавата по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Съобразно установената фактическа обстановка и събраните доказателствени материали по делото, настоящият състав приема, че са налице посочените кумулативно изискуеми предпоставки за възникване на отговорността на ответника по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

По делото безспорно е установено незаконосъобразното задържане на ищеца със Заповед №225-зз-1573/13.09.2019г., издадена от полицейски орган при 01 РУ на СДВР отменена с Решение от 27.04.2020г., постановено по НАХД № 14801/2019г. на СРС, влязло в сила на 25.06.2020г., т.е. доказано е наличието на първата предпоставка.

Налице е и втората изискуема предпоставка - вреди, които ищецът е претърпял в резултат на отменената заповед. Съдът приема, че от задържането въз основа на отменената заповед, ищецът е претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в преживян физически и емоционален стрес и дискомфорт по време на самото задържане в 01 РУ – СДВР. По принцип самото естество на задържането на лице в поделение на МВР, с цел установяване на евентуална съпричастност към определено неправомерно деяние, логично причинява на задържания стрес и дискомфорт. Неизбежно всеки задържан търпи обичайните неимуществени вреди, които закономерно са в причинна връзка със задържането. Самият факт на лишаването на лицето от правото на свободно придвижване предполага негативно отражение върху психическото му състояние.

В конкретния случай, за времето на задържане от 18,00ч. на 13.09.2019г. до 14, 30ч. на 14.09.2019г. ищецът е бил лишен от редица права, като право на свобода, правото на личен живот и неприкосновеност, като вредите се изразяват в страдания, на които той се позовава и неминуемо е търпял.

Справедливото обезщетяване на неимуществените вреди, каквото изисква чл.52 ЗЗД, означава съдът да определи паричен еквивалент на страданията с оглед конкретната фактическа обстановка. С ангажираните по делото доказателства, в т.ч. и кредитираните свидетелски показания, се установи че задържането се е отразило изключително негативно на ищеца. Като релевантен фактор при определяне размера на дължимото обезщетение за причинените неимуществени вреди следва да се отчете и обстоятелството, че ищецът е известен в обществото като най-добрия фотограф, според показанията на св. Метанов, които не бяха оборени от ответника. С оглед личността на ищеца, който е без противообществени прояви, неправомерното задържане е причинило отрицателни последици водещи до неимуществени вреди над обичайните. Изложеното мотивира настоящия съдебен състав да приеме, че справедливият размер на дължимото обезщетение за неимуществени вреди е 3 500,00лв., ведно със законната лихва от 25.06.2020г. – датата на влизане в сила на съдебното решение, с което е отменена процесната заповед за задържане. В останалата част над 3 500,00лв. до 20 000лв., искът се явява неоснователен и недоказан и следва да бъде отхвърлен.

Съдът приема, че е налице пряка причинна връзка между преживените от ищеца

неимуществени вреди с отменения административен акт. Посочените негативни изживявания и страдания са следствие от неправомерното му задържане. Налице са изискуемите и посочени по-горе кумулативни предпоставки за ангажиране отговорността на ответника по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, във връзка с отменената Заповед за задържане.

Разноски за адвокатско възнаграждение от ищеца не се претендират и такива не следва да бъдат присъждани. Ще следва, на осн. чл.10, ал.3 ЗОДОВ, ответникът да заплати на ищеца разноски за внесена държавна такса в размер на 10,00 лв.

На осн. чл.10, ал.4 ЗОДОВ съразмерно с отхвърлената част на иска, се дължи юрисконсултско възнаграждение на ответника, своевременно поискано. Законодателят е определил, че размерът на това възнаграждение се определя по реда на чл. 37 от ЗПП, във връзка с НПП. Съгласно чл. 24 от Наредбата за правната помощ, по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 240 лв. , а по административни дела с материален интерес възнаграждението е от 100 до 360 лв. В случая, ще следва да се присъди възнаграждение в размер на 100, 00лв.

Воден от изложените съображения Административен съд София - град, I отделение, 4 - ти състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи, [населено място], [улица], да заплати на В. П. Б., ЕГН [ЕГН], от [населено място], чрез адв. Н. Х. обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 3 500,00лв., ведно със законната лихва от 25.06.2020г., за нанесени вреди от незаконосъобразното задържане под стража със Заповед №225-зз-1573/13.09.2019г., издадена от полицейски орган при 01 РУ на СДВР.

ОТХВЪРЛЯ искът за неимуществени вреди в частта над 3 500,00 лв. до 20 000,00 лв., ведно със законната лихва, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи, [населено място], [улица], да заплати на В. П. Б., ЕГН [ЕГН], от [населено място], чрез адв. Н. Х. разноски по делото за държавна такса в размер на 10,00лв.

ОСЪЖДА В. П. Б., ЕГН [ЕГН], от [населено място], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, [населено място], [улица], юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лв.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: